

МАГ.

Ела Вело. Ела тебе чакамъ.

/ воички затаяватъ дъхъ. Вела влиза съ дъте на ржцъ. Гуга се възнува. Магъосницата гледа изпитателно Дамяна/
Вела

ВЕЛА./ приближава се къмъ Гуга и съ задавенъ гласъ прошепва/

Върни ми го! маѣката те моли!
Дътетото ми, моѣта мила рожба
Горкото, те моли за баца си
Азъ те моля..... на колѣнѣ падамъ
/ понича да колѣничи/

МАГ. /приближава я и хваща Вела/

Тя предъ тебе, а не ти предъ нея
На колѣнѣ ще трѣбва да бжде.

ДАМЯНЪ. / къмъ Вела/

Пръждосаѣ се! Коѣ те е повикалъ?
Дътетото си - азъ ще си го взема
/ къмъ Гуга/
Съгласна си? Нали ще му бждешъ
Ти за маѣка

МАГ. / преоизма/

И да е съгласна
Не може тя маѣка да му бжде.
Само тази, що го е родила
Има право да се казва маѣка

ВЕЛА./ къмъ Гуга/

Не го слушай! Тоѣ не е съ ума си!
Изжди го - умѣтъ му ще доѣде

ГУГА./ измъчена/

Тѣѣ лесно ли се чини на тебе
Че бихъ могла грѣбъ да му обърна?

ВЕЛА./-на-

За тебе е воичко въ овѣта лесно
Тѣѣ хубава и всесилна ти си,
Че щомъ искашъ немоѣ ти попречи
и дявола. Кажи дума само....

ГУГА.

Бихъ искала ти на мене да кажешъ....

ВЕЛА.

Воичко, воичко що би пожелала

ГУГА.

Тогасъ добре. Кажи безъ смущение

ВЕЛА.

Тѣѣ както се изповдямъ мога
Сърдцето си да сложа предъ тебе
Дано само голѣмата ижка
На душа ми да ти остане ясна

ГУГА.

Обичала ли си ти другито?
Или Дамянъ е първа ти обичъ?

ВЕЛА.

И какъ, и какъ го още обичамъ!

ГУГА.

А когато и азъ го обичамъ
И когато за първи ижтъ въ него
Разбрахъ овѣта и бжднина видѣхъ ...
Безъ да знаа, че билъ жененъ, съ дъте
Разбирашъ ли ме добре невѣото?